

valgte mig ind i denne Kommission, Redegørelse for, hvad der ligger til Grund for dette Arbejde.

Efter at vi havde vedtaget Loven af 27. Maj om de nye Jernbaneanlæg med Udeladelse af Afsnit C, som det ærede Medlem nu talte om, og som gik ud paa, at der af den Værdistigning, som tilføres en Ejendom ved de i Loven angivne Anlæg, skulde svares Afgift til dem, som bestred Udgifterne ved Anlægget, var det, at der blev Plads for en Behandling i en Kommission. Der syntes ganske vist ikke her i Tinget om denne Afgifts principielle Berettigelse at være nogen Meningsforskel, men der udtaltes meget stærke Betæneligheder ved at betrede den Vej, som den daværende Regering den Gang foreslog. Og Jernbaneudvalget saa sig ikke i Stand til, især fordi der ikke var saa overordentlig megen Tid til Behandlingen, at forene sig om at stille Forslag i en anden Retning end Regeringens. For mig stod det allerede den Gang, ved Lovforslagets Fremsettelse her i Tinget, klart, at dette Afsnit C om Værdistigningsskatten, hvoraf den hele Jernbanelov gjordes afhængig, vilde volde ganske overordentlig store Vanskeligheder i dette Ting. Jeg opfordrede derfor ved første Behandling af Lovforslaget Minister Høgsbro til at gøre dette Afsnit af Lovforslaget til Genstand for en særlig Lov efter at have ladet det behandle i en særlig dertil nedsat Kommission. Det endte jo ogsaa med, at Ministeren fulgte dette Raad, og det er Resultatet af denne Kommissions Arbejde, som foreligger her i Dag, forelagt af den forrige Regering og, som jeg forstaa, tiltraadt af den nuværende Regering uden Ændringer, i den Form, som Kommissionen har foreslaaet. Naar Lovforslaget saa er færdigt i dette Ting, vil det jo komme til Behandling i det andet Ting. Af Kommissionens 17 Medlemmer have de 13 tiltraadt Forslaget, deraf dog de 3 med nærmere opgivne Forbehold og Ændringer, derom tillader jeg mig at henvise ærede Medlemmer til Betænkningen. Af den vilde De tillige se, at de resterende 4 Medlemmer have delt sig i 3 forskellige Mindretal, som have stillet selvstændige Forslag, altsaa ikke Ændringsforslag til Kommissionsforslaget; disse ere ligeledes optagne som Bilag til Betænkningen.

Nu ville ærede Medlemmer vistnok have i Erindring, at Modstanden mod Regeringens Forslag forrige Aar især rejstes mod Bestemmelsen om, at den Afgift, som fordres, skulde udredes *forlods* af de in-

teresserede i Henhold til en særlig dertil foretagen Vurdering og ikke efter en Konstatering gennem Salg af, at der virkelig havde fundet en Værdistigning Sted, altsaa ikke som en Omsætningsskat, som det fra forskellige Sider fordredes, men som forlods Betaling af godt og vel Halvdelen af den Værdistigning, som skønnedes at have fundet Sted i Henhold til en Vurdering. Nu er det jo klart, at ogsaa i Kommissionen har dette principielle Spørgsmaals Afgørelse gennem adskillige og langvarige Møder været en Hovedanstødssten for, at vi kunde komme til et positivt Resultat. Men det maa dog siges, at man efterhaanden kom paa det rene med, at det ikke gik an at forlange en Kapitaludbetaling forud paa Grundlag af en Vurdering, medens paa den anden Side flere Medlemmer, som oprindeligt havde staaet paa det Standpunkt, at man først skulde komme til at betale en Jernbaneværdistigningsskat efter en Omsætning, en Afhændelse, et Salg af Ejendommen, kom til Erkendelse af, at ogsaa denne Form maatte siges at indebære Mangler og Vanskeligheder, som man ikke kunde se bort fra. Jeg tror nu ikke, at det, at man frafaldt den forlods Udredning af omkring Halvdelen af den antagne Værdiforhøjelse, behøver nogen Kommentar. Der er nemlig ikke noget Medlem af Kommissionen, der har ønsket at gaa i Skranken for den tidligere Regerings Forslag i den Henseende, og jeg vil derfor betragte dette som udenfor Debat. Men anderledes forholder det sig ganske vist med Opgivelsen af Tanken om at lade Afgiften forfalde til Betaling ved Ejendommens Salg eller Afhændelse, og jeg skal derfor komme lidt nærmere ind paa de af mig nævnte Betæneligheder, som Flertallet i Kommissionen har ment at maatte bøje sig for i den Henseende.

Hvis vi tænkte os, at Loven skulde gaa ud paa, at man først betalte Afgiften, som vi nu have kaldt Jernbaneskyld, naar man omsatte, solgte eller afhændede Ejendommen, vil det ikke kunne bestrides, at der vil kunne finde en meget betydningfuld Omgaaen af Loven Sted. Jeg har derom udtalt i min Mindretalsbetænkning, at man ved Udlejning til andre til Bebyggelse eller ved selv at bygge til sin Ejendom eller derved, at man danner Aktieselskaber, hvor Ejeren ikke afhænder sin Ejendom, men kun Aktierne, vil kunne omgaa Loven, dernæst vil det ved urigtige og ganske vist uærlige Angivelser af Salgssummerne, som vanskeligt ville kunne